C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.1r/p-179/26 Judecătoria Drochia sediul Central
1-26057883-03-16r-29072026 Judecător Corina Tăbăcaru

D E C I Z I E
În numele Legii

04 august 2026 mun. Bălți

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord,
având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei de judecată Ghenadie Liulca
Judecători Victoria Robu, Ludmila Iarmaliuc
Grefier Inna Rădăuță
Cu participarea:
Procurorului Liliana Pasat
Avocatului Cebanu Veaceslav
Inculpatului Grosu Ion

a judecat în ședință publică, în ordine de recurs, recursul declarat de către avocatul Covdii Rostislav, împotriva încheierii Judecătoriei Drochia sediul Central din 15.07.2026, prin care s-a admis demersul procurorului și s-a prelungit măsura preventivă sub formă de arestare preventivă pentru un termen de 30 zile, începând cu data de 27.07.2026, ora 14:19 până la data de 26.08.2026, ora 14:19, în privința lui:

> **Grosu Ion** *****, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în *****, moldovean, nesupus militar, studii medii de specialitate, neangajat, anterior condamnat, cetăţean al Republicii Moldova,

învinuit în comiterea infracţiunilor prevăzute de art.287 alin.(3), art.188 alin.(2) lit.e), art.187 alin.(1) din Codul penal

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ţinând cont de argumentele recursului, materialele cauzei penale prezentate instanței, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă :

Grosu Ion este învinuit în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin.(3), art.188 alin.(2) lit.e), art.187 alin.(1) Cod penal, și anume că el, la

24.04.2026, în jurul orelor 17.30 min., Grosu Ion a.n.1980, fiind sub influența băuturilor alcoolice, aflându-se pe teritoriul Gării Feroviare din or.Drochia, adică în loc public, acţionând intenţionat și din intenţii huliganice, manifestând o vădită lipsă de respect față de societate, încălcând demonstrativ regulile sociale şi morale de convieţuire, care asigură securitatea publică și personală a cetățenilor, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor și admițând în mod conștient survenirea acestora, a inițiat un conflict cu numiții Yankovschyi Oleksandr a.n.***** și Vrabii Aurel a.n.*****, pe motiv că aceștea și-au manifestat dezacordul de a discuta cu acesta pe anumite teme/chestiuni legate de viața personală și a conflictului armat din Ucraina, după care fapt Grosu Ion momentan le-a aplicat câte o lovitură cu mânerul cuțitului în regiunea feții, provocându-le vătămări corporale.

Conform raportului de expertiză judiciară nr.202618D0148 din 29.04.2026 la examinarea medico-legală a numitului Yankovschyi Oleksandr a.n. *****, s-au depistat leziuni corporale în formă: echimoze împrejurul ochiului stâng și coapsei drepte în treimea medie, care s-au produs prin acțiunea traumatică a unui obiect dur, contondent și prin lovire de el, în timpul și circumstanțele indicate, condiționează o dereglare de sănătate mai puțin de /6 zile/, și conform acestui criteriu se califică ca vătămare neînsemnată, a integrității corporale sau a sănătății.

Acțiunile lui Grosu Ion în cadrul urmării penale au fost calificate ca huliganism agravat, cu semnele de calificare, acţiuni intenţionate care încalcă ordinea publică, însoţite de ameninţarea cu aplicarea unei asemenea violenţe asupra persoanelor care prin conţinutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârșite cu încercarea aplicării altor obiecte pentru vătămarea integrităţii corporale sau sănătăţii, infracțiune prevăzută de art.287 alin.(3) din Codul penal.

Tot el, continuându-și acțiunile criminale, la 24.04.2026, aproximativ la ora 17.35, acționând cu intenție directă cu scopul de a comite un atac săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, în timp ce se afla pe teritoriul Gării Feroviare din or.Drochia, imediat după comiterea acțiunilor huliganice față de numiții Yankovschyi Oleksandr a.n.***** și Vrabii Aurel a.n.*****, spontan s-a apropiat la unul din aceste persoane și anume față de cet.Vrabii Aurel a.n.*****, lovindu-l cu mânerul cuțitului în regiunea feții. În timp ce Vrabii Aurel a opus rezistență față de numitul Grosu Ion, ultimul fără a-i comunica ceva i-a zmuls de la gât un lanț din metal nedeterminat, fugind cu cel sustras într-o direcție necunoscută.

Acțiunile lui Grosu Ion în cadrul urmării penale au fost calificate ca tîlhărie, cu semnele de calificare, atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și

sănătatea persoanei agresate, tâlhărie săvârșită cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă, infracțiune prevăzută de art.188 alin.(2) lit.e) din Codul penal.

Tot el, continuându-și acţiunile criminale, a săvârşit infracţiunea de jaf, manifestat prin sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, adică fapta prejudiciabilă prevăzută de legea penală, în următoarele circumstanțe:

La 28.04.2026 în jurul orelor 14.00, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, după un plan bine chibzuit, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, prevăzând urmările lor şi dorind în mod conștient survenirea consecințelor, acționând cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopului său, timp ce se afla în salonul automobilului de model „Nissan Almera" cu numere de îmatriculare FEE 383 care-i aparţinea cet. Arapu Adrian şi care era parcat pe str. Cuzima Cecal 21 din or. Drochia, fără a-i explica ceva, i-a sustras în mod deschis de la cet. Ixari Victor (care tot se afla în salonul automobilului sus menţionat) telefonul mobil de model „Samsung A07” de culoare negru, la prețul total de 2400 lei, cauzând părţii vătămate daune materiale în proporţii considerabile şi cu cel sustras de la faţa locului s-a eschivat.

Acțiunile lui Grosu Ion în cadrul urmăririi penale au fost calificate ca jaf, cu semnele de calificare, sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, infracțiune prevăzută de art. 187 alin. (1) din Codul penal.

Grosu Ion a fost reținut la 28.04.2026 ora 14.19.

Prin încheierea judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoriei Drochia sediul Rîșcani din 30.04.2026 în privința lui Grosu Ion a fost aplicată măsura preventivă sub formă de arest preventiv pe un termen de 30 zile, prelungită ulterior pînă la 27.07.2026 ora 14.19.

La 06.05.2026 în cauza penală în privința lui Grosu Ion a fost întocmit rechizitoriul și expediată în instanța de judecată spre examinare în fond.

La 14.07.2026, procurorul în procuratura Drochia sediul central Eduard Fiștic a înaintat instanței un demers cu privire la prelungirea măsurii preventive ”arestarea preventivă” în privinţa inculpatului Ion Grosu, pe un termen de 30 de zile.

Prin încheierea Judecătoriei Drochia sediul Central din 15.07.2026 a fost admis demersul procurorului și s-a prelungit în privința lui Grosu Ion măsura preventivă sub formă de arestare preventivă pentru un termen de 30 zile, începând cu data de 27.07.2026, ora 14:19 până la data de 26.08.2026, ora 14:19.

Actele judecătorești nominalizate au fost atacate cu recurs la 15.07.2026, în termen, de către avocatul Covdii Rostislav în interesele inculpatului Grosu Ion, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii instanței de fond și respingerea demersului procurorului, cu aplicarea unei măsuri preventive neprivative de libertate, în special arestul la domiciliu.

În motivarea recursului se invocă că încheierea Judecătoriei Drochia din 15.07.2026 este nelegală și neîntemeiată, fiind pronunțată cu încălcarea prevederilor Constituției Republicii Moldova, ale Convenției Europene a Drepturilor Omului, ale Pactului Internațional privind Drepturile Civile și Politice, precum și ale Codului de procedură penală. Procurorul nu a demonstrat existența unor riscuri reale și actuale care să justifice menținerea arestului preventiv, invocând doar argumente generale și ipotetice, fără a le susține prin probe pertinente și concludente. Simpla gravitate a acuzației și existența unei bănuieli rezonabile nu constituie, prin ele însele, motive suficiente pentru privarea de libertate. Inculpatul Grosu Ion are domiciliu stabil în Republica Moldova, legături familiale și sociale puternice, se caracterizează pozitiv și nu există date obiective care să indice intenția de a se sustrage de la judecată. De asemenea, principalele acțiuni de urmărire penală au fost deja efectuate, martorii fiind audiați, astfel încât riscul influențării acestora sau al împiedicării aflării adevărului este unul pur speculativ. În opinia recurentului, prima instanță nu a motivat în mod corespunzător de ce măsurile preventive alternative ar fi insuficiente, limitându-se la preluarea argumentelor procurorului. În aceste condiții, se solicită admiterea recursului, casarea încheierii contestate și înlocuirea arestului preventiv cu o măsură preventivă neprivativă de libertate, inclusiv arestul la domiciliu.

În ședința de judecată, inculpatul Grosu Ion și apărătorul acestuia, au susținut recursul și au solicitat admiterea lui pe motivele și argumentele invocate.

Procurorul a pledat pentru respingerea recursului, apreciindu-l nefondat și considerând că nu sunt careva temeiuri pentru casarea încheierii și anularea mandatului de arestare.

Verificând legalitatea verdictului contestat și temeinicia cerințelor formulate în cererea de recurs în raport cu materialele puse la dispoziția instanței pentru soluționarea cauzei, ascultând discursurile participanților procesului, Colegiul penal conchide necesitatea respingerii recursului ca fiind nefondat, păstrând fără modificări încheierea recurată, soluție care este adoptată în corespundere cu dispozițiile art.312 alin.(5) pct.2) CPP, potrivit cărora *în urma controlului judiciar efectuat, instanţa de recurs pronunţă una din următoarele decizii: ...respinge recursul*.

Colegiul penal reține, că prima instanță a dat deplină eficiență normelor internaționale și celor naționale, ce reglementează dreptul persoanei la libertate și condițiile de restrângere a acestui drept, precum și dispozițiilor legislației naționale cu privire la modul, condițiile și temeiul de aplicare/prelungire a măsurii preventive. În argumentarea acestei concluzii Colegiul va menționa următoarele.

Potrivit prevederilor art.175 alin.(2) CPP, *măsurile preventive sunt orientate spre a asigura buna desfăşurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre*

aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanţă a executării sentinţei.

Potrivit art.185 alin.(1) CPP, *arestarea preventivă constă în deţinerea învinuitului, inculpatului în stare de arest în locurile şi în condiţiile prevăzute de lege. Arestarea preventivă constituie o măsură excepţională şi se dispune doar atunci când se demonstrează că alte măsuri nu sunt suficiente pentru a înlătura riscurile care justifică aplicarea arestării*.

În conformitate cu prevederile art.176 alin.(1) CPP, *măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanţa de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susţinute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanţă, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvârşească alte infracţiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică. De asemenea, ele pot fi aplicate de către instanţă pentru asigurarea executării sentinţei*, alin.(2) al acestei norme stipulând, că *arestarea preventivă şi măsurile alternative de arestare se aplică numai persoanei care este învinuită, inculpată de săvârşirea unei infracţiuni pentru care legea prevede pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de trei ani şi doar în condiţiile prevăzute de prezentul cod*.

Prevederile art.186 alin.(2) CPP, stipulează că *perioada de ţinere în arest a învinuitului, inculpatului nu poate depăşi un termen rezonabil, stabilit în funcţie de complexitatea investigaţiilor necesare pentru descoperirea adevărului şi ţinând cont de obligaţia de celeritate în soluţionarea cauzei penale în care învinuitul sau inculpatul este ţinut în stare de arest*, la alin.(4), fiind stipulat, că *termenul arestului poate fi prelungit doar atunci când alte măsuri preventive neprivative de libertate nu sunt suficiente pentru a înlătura riscurile care justifică aplicarea arestului preventiv şi şi-au păstrat actualitatea condiţiile şi criteriile stipulate la art.175, 176 şi 185*.

Potrivit art.5 alin.(1), lit.c) din CEDO, *orice persoană are dreptul la libertate și la siguranță. Nimeni nu poate fi lipsit de libertatea sa, cu excepția dacă a fost arestat sau reținut în vederea aducerii sale în fața autorității judiciare competente, atunci când există motive verosimile de a bănui că a săvârșit o infracțiune sau când există motive temeinice de a crede în necesitatea de a-l împiedica să săvârșească o infracțiune sau să fugă după săvârșirea acesteia*.

Colegiul penal apreciază că în speţa dată sunt cumulate condiţiile prevăzute de art. 176 din Codul de procedură penală, care rezultă şi din jurisprudenţa CEDO şi urmează a fi interpretate în lumina acesteia.

Colegiul reţine că în privinţa învinuitului a fost solicitată prelungirea măsurii preventive orientată spre o bună desfăşurare a procesului penal, pentru preîntâmpinarea eschivării de la organele de urmărire penală şi de judecată, fiind probate **riscul eschivării, riscul ingerinței în cursul normal al justiţiei şi riscul comiterii de infracţiuni** - temeiuri care şi-au păstrat forţa probatorie şi la momentul actual.

Astfel, Colegiul penal constată, la cazul dat, prezenţa circumstanţelor şi temeiurilor care justifică aplicarea măsurii preventive de arest preventiv în privinţa învinuitului, având în vedere existenţa bănuielii rezonabile că învinuitul ar putea fi vinovat de comiterea infracţiunii de care este acuzat, care se confirmă prin probele prezentate de organul de urmărire penală la etapa înaintării demersului, ce admit existenţa unei suspiciuni rezonabile care presupune existenţa faptelor şi a informaţiei care ar satisface un observator obiectiv că inculpatul Grosu Ion a comis infracţiunile imputate.

În raport cu materialele administrate în cauză, instanța reține că, la acest stadiu al procesului, există o bănuială rezonabilă privind implicarea inculpatului în comiterea faptelor pentru care a fost deferit judecății. Probele administrate până în prezent sunt suficiente pentru a justifica această concluzie, fără ca instanța să anticipeze soluția ce urmează a fi pronunțată asupra fondului cauzei.

În ceea ce privește **riscul sustragerii inculpatului** de la judecată, Colegiul reține că acesta este unul concret și actual, rezultând din ansamblul circumstanțelor cauzei. Deși gravitatea acuzațiilor nu poate constitui, în sine, un motiv suficient pentru menținerea arestului preventiv, aceasta reprezintă un criteriu pertinent care trebuie analizat în coroborare cu celelalte elemente relevante. Inculpatul este deferit judecății pentru un concurs de infracțiuni, dintre care cea mai gravă este sancționată cu pedeapsa închisorii pe un termen de pînă la 10 ani, împrejurare care, în mod obiectiv, este de natură să amplifice riscul sustragerii acestuia de la desfășurarea procesului penal.

Totodată, materialele dosarului relevă că inculpatul nu este încadrat în câmpul muncii, nu desfășoară o activitate profesională stabilă și nu au fost identificate elemente care să ateste existența unor legături sociale și economice suficient de puternice pentru a constitui o garanție a respectării obligațiilor procesuale. În același timp, antecedentele penale ale inculpatului, precum și existența unei alte cauze penale aflate pe rolul instanței, conturează un comportament constant de nerespectare a normelor de drept și constituie împrejurări care sporesc riscul ca acesta să încerce să se sustragă de la judecată.

În aceste condiții, Colegiul apreciază că riscul eschivării nu este unul ipotetic, ci este susținut de date obiective desprinse din materialele cauzei, fiind de natură să justifice menținerea măsurii preventive.

Colegiul reține că se menține și **riscul împiedicării bunei desfășurări a procesului penal**. Cauza se află în faza cercetării judecătorești, iar administrarea și verificarea probelor nu sunt finalizate, declarațiile părților vătămate și ale martorilor având o importanță determinantă pentru justa soluționare a cauzei.

În acest context, punerea în libertate a inculpatului ar putea crea premisele contactării participanților la proces și ale exercitării unor influențe asupra acestora, cu consecința afectării procesului de administrare a probelor. Existența acestui risc nu presupune dovedirea unor încercări anterioare de influențare, fiind suficient ca, în raport cu circumstanțele concrete ale cauzei și stadiul procesual al acesteia, să rezulte în mod obiectiv posibilitatea afectării bunei desfășurări a procesului penal.

Prin urmare, Colegiul apreciază că riscul influențării participanților la proces și al împiedicării aflării adevărului continuă să subziste și justifică menținerea măsurii preventive.

Colegiul reține, totodată, că persistă și **riscul săvârșirii unor noi infracțiuni**. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, existența unui asemenea risc poate fi dedusă din conduita anterioară a persoanei, antecedentele sale penale, frecvența faptelor imputate și împrejurările în care acestea au fost comise.

În cauza de față, materialele dosarului relevă că inculpatul a fost anterior condamnat, antecedentele penale nefiind stinse, iar pe rolul instanței se află și o altă cauză penală în care acesta este învinuit de săvârșirea unei infracțiuni similare de huliganism agravat. Aceste împrejurări, analizate în ansamblu, conturează un risc real de reiterare a comportamentului infracțional, justificând concluzia că aplicarea unei măsuri preventive neprivative de libertate nu ar fi suficientă pentru prevenirea comiterii unor noi infracțiuni.

În circumstanţele descrise, Colegiul penal este solidar cu concluzia judecătorului de instrucţie privind admiterea demersului acuzatorului de stat şi prelungirea măsurii preventive de arest preventiv în privinţa inculpatului Grosu Ion, considerând că o altă măsură preventivă mai blândă nu este rezonabilă, deoarece acuzatorul de stat a prezentat probe verosimile, suficiente şi justificate care permit a presupune despre existenţa, la etapa actuală, a riscului real de ingerinţă a inculpatului Grosu Ion în cursul normal al justiţiei, prin intervenirea în procesul de acumulare a probelor, precum şi riscul real de a întreprinde alte măsuri şi acţiuni în vederea eschivării sale de la răspundere şi pedeapsă penală sau obţinerea unui rezultat mai favorabil.

Argumentele apărării nu pot fi luate în consideraţie, fiind irelevante în faţa argumentelor aduse de procuror, care dovedesc că o altă măsură preventivă mai blândă nu este raţională pentru a exclude posibilitatea de a prejudicia cursul normal al procesului penal, a diminua riscul eschivării şi ingerinţei în cursul normal al urmăririi penale de către învinuit.

Astfel, Colegiul consideră nefondate argumentele apărării privind anularea măsurii preventive de arest preventiv şi înlocuirea acesteia cu una mai blândă în privinţa inculpatului, nefiind probate prin garanţii procesule concludente. Or, prezenţa la învinuit a unui domiciliu stabil pe teritoriul ţării, caracteristica pozitivă la locul de trai nu pot servi temei pentru anularea încheierii contestate în prezenţa circumstanţelor enunţate şi probelor prezentate de acuzare, care confirmă cu certitudine că o altă măsură preventivă decât cea aplicată nu este raţională în cazul dat.

S-a stabilit că, aflându-se la libertate, învinuitul ar putea să influenţeze negativ asupra mersului procesului penal, ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală şi judecată, ţinând cont de circumstanţele indicate mai sus, de gravitatea infracţiunii imputate, de personalitatea acestuia.

Apreciind motivele invocate de învinuire pentru necesitatea prelungirii arestului preventiv şi argumentele invocate de partea apărării în temeinicia anulării arestului preventiv, Colegiul penal constată că, în prezent, actualitatea motivelor învinuirii au prioritate şi vor contribui la desfăşurarea normală a procesului penal, iar recursul avocatului urmează a fi respins, ca nefondat, cu menţinerea încheierii contestate.

În conformitate cu art.312 alin.(5) pct.2); art.329 CPP, Colegiul penal, -

D E C I D E :

Recursul declarat de către avocatul Covdii Rostislav împotriva încheierii Judecătoriei Drochia sediul Central din 15.07.2026, prin care s-a admis demersul procurorului și s-a prelungit măsura preventivă sub formă de arestare preventivă pentru un termen de 30 zile, începând cu data de 27.07.2026, ora 14:19 până la data de 26.08.2026, ora 14:19, în privința lui **Grosu Ion**, se respinge ca nefondat, cu menținerea respectivei încheieri și a mandatului fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței: Judecător: Judecător: